

vendte han sig med stærke Ord mod det privat indbragte Lovforslag. Men dertil kommer yderligere, at jeg sagde mere end den højtærede Minister citerede, thi jeg ønskede endvidere Ministeren Held til at faa sit Lovforslag gennemført og udtrykte derigennem en Velvillie, som den højtærede Minister ikke saadan uden videre skulde have ladet haant om. Det var dog en fremstrakt Haand, som det forekommer mig, at Ministeren noget haardt skød til Side. Om dette er klogt handlet af Ministeren, maa Fremtiden vise.

Blandt de mange højt ejendommelige Paastande, den højtærede Minister fremsatte i sin Tale, var ogsaa den, at det, som tilsigtes ved det privat indbragte Lovforslag, er at skaffe Fiskerne en Kommission, og han mente, at Fiskerne med Rette vilde spørge: Hvor mange Penge er der i den til os? Nej, saamænd vil Fiskerne ikke spørge saaledes, thi de ved god Besked med, at i den Kommission er der til dem en 15—18 Mill. Kr. Thi først naar Loven om, at et saadant Beløb skal anvendes til Anlæg paa Vestkysten, er vedtaget, kommer Kommissionen for at røgte det Hverv, Loven har paalagt den. Det er saa lige til at forstaa, at selv en almindelig Fisker let kan forstaa det, og Ministeren behøver slet ikke at nære nogen Frygt for, at han vil blive overløbet af Fiskere, der kommer og stiller det Spørgsmaal til ham, ingenlunde. Hvis derimod det kommer til at gaa efter Ministerens Hoved, saa at den lille Havn ved Thyborøn og Sikringen og Uddybningen ved Thyborøn bliver bevilget, men det privat indbragte Lovforslag bliver skudt til Side, saa skaffer han Fiskerne en Kommission, som skal sidde og overveje, Gud ved hvor længe, hvad der i Fremtiden, efter at dette Fiskerianlæg har fundet Sted ved Thyborøn, skal ydes det danske Fiskerierhverv til Støtte. Og da vilde jeg finde det saare naturligt, om samtlige danske Fiskere indfandt sig hos Ministeren og spurgte ham: Hvor mange Penge er der i den Kommission til os?

Det, det gælder om, er slet ikke det Spørgsmaal: Hvad er Meningen med det private Lovforslag? Og heller slet ikke: Hvad kan der svares derpaa? Men det, det gælder om i Øjeblikket, er en rolig, besindig og nøgtern Forhandling om denne Sag, som nu har fundet sit Udtryk gennem de to Lovforslag. Den højtærede Minister kan ikke og vil sikkert heller ikke hindre, at disse to Lovforslag bliver behandlet under eet, og jeg har den sikre Tro til den højtærede Minister, at han, hvis det

Udvalg, som sandsynligvis bliver nedsat, kommer til et Resultat, som han paa nogen Maade mener at kunne slutte sig til, da ogsaa slutter sig dertil og gør det Hjertens gerne. Interessen for denne Sag har fundet sit allerstørste og bedste Udtryk i de mange Dages Forhandlinger, vi har ført desangaaende. Det er værd at lægge Mærke til, at denne Forhandling har strakt sig over et Tidsrum, der er lige saa langt som det, anden Behandling af Finanslovsforslaget har taget i Aar, en Sag, som dog ellers i høj Grad plejer at lægge Beslag paa Tingets Opmærksomhed. I Aar, under de saakaldte fredelige Tilstande, kræver den Sag, som er til Behandling her, en Forhandling, der strækker sig over 4, ja maaske 5 Dage. Der er intet, der tydeligere viser, at det er en Sag, som er paatrængende nødvendig, som kræver en Ordning, og som man ikke længere kan blive ved at skyde ud i en fjern Fremtid eller holde hen med gyldne Løfter. Det danske Fiskerierhverv, saaledes som det er udøvet af de danske Fiskere, har gjort et saa stort Stykke Arbejde i Løbet af den sidste halve eller hele Menneskealder, at Sympatien ikke alene er vakt for det over det hele Land, men vakt i den Grad, at dets Krav nu maa opfyldes. Og det kan ikke siges at være noget overordentlig stort Krav, naar danske Fiskere ikke stiller større Krav end det, der er fremsat i det private Lovforslag, dette Lovforslag, der saa nøje som muligt er overensstemmende med det Krav, de danske Fiskeres Repræsentanter selv har fremsat. Det er derfor mit Haab, som det er min Tro, at trods alt, trods alle de undertiden haarde og knubbede Ord, der er faldne fra begge Sider under denne Forhandling, skal det dog lykkes nu endelig at føre denne Sag igennem, som har Betydning ikke alene for Udøverne af dette Erhverv, men har Betydning for vort Folk og Land som en Sag af den allerstørste nationaløkonomiske Rækkevidde.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Hassing Jørgensen*): Diskussionen om denne Sag bliver saa langstrakt i alle Retninger, at jeg synes, at jeg har Grund til ganske kort at gøre opmærksom paa, at heller ikke jeg anser Lovforslaget om Sikring af Thyborøn Kanalen og om Anlæg af en Havn der som en Løsning af Vestkysthavnsspørgsmaalet. Det er et Spørgsmaal, som jeg anser for nu at være moment til Gennemførelse, og jeg ser ikke nogen Grund til at holde det tilbage læn-